

การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ*

Juvenile Sex Offenders Registration

วรภัทร รัตนพาณิช**

Warapat Ratanapanich

บทคัดย่อ

วิจัยฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อทำการศึกษเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายในการติดตามตรวจสอบเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ ป้องกันบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้กระทำความผิด และเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวน โดยผลการศึกษาพบว่าการศึกษากฎหมายในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาตรการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศในหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ และประเภทของความผิดเกี่ยวกับเพศ 2) การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ วิธีการและข้อกำหนดในเรื่องระยะเวลาในการแจ้งข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ 3) การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ 4) การกักตุนสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เนื่องจากในบางกรณีเมื่อเยาวชนได้กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดกฎหมายอาจมีการจำกัดสิทธิในบางประการ เช่น การจำกัดเขตที่อยู่อาศัยของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ และมาตรการทางกฎหมายในการติดตามตรวจสอบเยาวชนผู้กระทำความผิดในประเทศไทย มาตรการในการขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายของประเทศอังกฤษและมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทย รวมทั้งพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาตรการการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน โดยงานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา

คำสำคัญ: มาตรการทางกฎหมาย, ติดตามตรวจสอบ, เยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ

* บทความวิจัยชิ้นนี้ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประจำปี 2564.

This article is supported by Faculty of Social Sciences, Kasetsart University for the year 2021.

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชานิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Assistant Professor, Department of Law, Faculty of Social Sciences, Kasetsart University.

Corresponding author, e-mail : fsocwpr@ku.ac.th

Received: August 16, 2022 **Revised:** August 29, 2022 **Accepted:** August 30, 2022

Abstract

This research aims to study the registration of youth sex offenders. This is a legal measure to monitor juvenile sex offenders in order to prevent recidivism, protect the person living with sex offenders and increase the efficiency of the investigation. The researcher conducted a study on the England law relating to the Juvenile Sex Offender Registration section on the following topics 1) Juvenile Sex Offender Registration and Types of Sexual Offences 2) Juvenile Sex Offender Notification 3) Public access to Juvenile Sex Offender 4) Juvenile Sex Offender Residency Restrictions. Due to in some cases when the youth has committed an offense as required by law certain rights may be restricted by law, such as a restriction on the residential area of youth offenders and the legal act to monitor juvenile offenders in Thailand. It is therefore the criminal record registration standards between the British and the Thai legal measures are analysed and compared. In addition, consider finding suitable ways to apply the registration of the sex offenders to the current context of Thai society. This research is a qualitative research and uses descriptive research regulations.

Keywords: Legal Measures, Monitoring, Juvenile Sex Offender.

1. ความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นอาชญากรรมที่มีอัตราการกระทำความผิดและลักษณะการกระทำที่รุนแรงกระทบต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และความรู้สึก รวมทั้งเป็นการคุกคามความปลอดภัยของประชาชน เมื่ออาชญากรรมทางเพศได้ทวีความรุนแรงและความถี่ขึ้น สังเกตได้จากข่าวอาชญากรรมทางเพศ เช่น ช่มชู้หรืออนาจาร และการคุกคามทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ เมื่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศนั้นผู้กระทำความผิดจะเป็นเยาวชน แต่เมื่อพิจารณาถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องพบว่า พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 84 กำหนดให้เพื่อคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน ห้ามมิให้เปิดเผยหรือนำเข้าประวัติการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน หากมีการฝ่าฝืนให้ศาลสั่งระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือเพิกถอนการกระทำนั้น โดยมาตราดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศให้มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายหลายประการ เช่น การเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ การจำกัดสิทธิของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงควรพัฒนามาตรการทางกฎหมายในการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศและแจ้งเตือนต่อสาธารณชนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยของประชาชน

ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการขึ้นทะเบียนบุคคลที่อายุเกินกว่าสิบแปดปีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นระบบที่บันทึกข้อมูลรายละเอียดส่วนบุคคลพร้อมประวัติทางอาชญากรรมของผู้ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิด โดยการขึ้นทะเบียนดังกล่าวจะช่วยให้อำเภอหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถติดตามตรวจสอบความเคลื่อนไหวของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้อย่างต่อเนื่องไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเดินทางไปอยู่ที่ใดก็ตาม ถือว่าเป็นการลดความเสี่ยงที่ผู้กระทำความผิดทางเพศจะกระทำความผิดทางเพศซ้ำอีก ซึ่งการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการลดจำนวนผู้ที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศซ้ำซากหรือเป็นผู้กระทำความผิดที่มีจิตผิดปกติทางเพศ เนื่องจากความเคลื่อนไหวของผู้กระทำความผิดอยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่ตลอดเวลา อีกทั้งการขึ้นทะเบียนดังกล่าวจะช่วยในการแบ่งปันหรือแจ้งข้อมูลระหว่างอำเภอ จังหวัด หรืออาจจะเป็นประเทศหากผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศเดินทางไปพักอาศัยและช่วยให้อำเภอ จังหวัด หรือประเทศที่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศย้ายไปนั้นได้เตรียมตัวบอกกล่าวแก่ประชาชนของตนเองล่วงหน้าได้ โดยการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศจะต้องแจ้งข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เช่น ชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด หรือสถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน ถิ่นที่อยู่ จะเห็นได้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้อำเภอหรือหน่วยงานของรัฐได้รับทราบและติดตามความเคลื่อนไหวของผู้กระทำความผิดได้

อย่างไรก็ตามการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น แม้จะเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ รักษาไว้ซึ่งความมั่นคงและความปลอดภัยของประชาชน แต่ก็ต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพ สิทธิมนุษยชนของผู้กระทำความผิด ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ กล่าวคือ ความเหมาะสมในการคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนกับการเคารพสิทธิมนุษยชนของผู้กระทำความผิด เพราะแม้ว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศจะก่ออาชญากรรมทางเพศที่สร้างความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจของผู้เสียหายก็ตามแต่การขึ้นทะเบียนดังกล่าว บางกรณีอาจมีผลเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้กระทำความผิดได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชน เช่น กรณีที่กฎหมายบังคับให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศขึ้นทะเบียนประวัติของตนเองโดยให้มีผลตลอดชีวิตของผู้กระทำความผิดทางเพศ แม้ภายหลังผู้กระทำความผิดจะได้รับการปล่อยตัวให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตตามปกติในสังคมแต่ชื่อและประวัติอาชญากรรมทางเพศก็ยังคงปรากฏอยู่ในทะเบียน ทำให้การกลับคืนสู่สังคมของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นไปได้ยาก และประชาชนทั่วไปก็ไม่อาจไว้วางใจในพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดได้ การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเป็นเรื่องสำคัญจึงจำเป็นต้องศึกษาการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศของประเทศอังกฤษเพื่อนำปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ
- 2.2 เพื่อศึกษาการวิเคราะห์และเปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายในการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทยและประเทศอังกฤษ
- 2.3 เพื่อเสนอแนวทางในการนำการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทย

3. ขอบเขตของการวิจัย

วิจัยฉบับนี้ศึกษาถึงการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายของประเทศอังกฤษรวมทั้งการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาในการใช้กฎหมายและแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4. ระเบียบวิธีวิจัย

ศึกษาโดยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จากกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ โดยการค้นคว้ารวบรวมจากชั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิจากหนังสือ บทความทางวิชาการ ข้อมูลเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึง เอกสารทางกฎหมายอื่นๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยนำข้อมูลดังกล่าวมาเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบ หาแนวทางที่เหมาะสมและนำมาปรับใช้ในกฎหมายของประเทศไทย

5. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 5.1 ทำให้ทราบปัญหาของการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิด
- 5.2 ทำให้เปรียบเทียบและวิเคราะห์หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทยและประเทศอังกฤษ
- 5.3 ทำให้ได้แนวทางในการนำการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทย

6. บทนิยามคำศัพท์

เยาวชน หมายถึง บุคคลที่อายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์แต่ยังไม่สิบแปดปีบริบูรณ์ ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2533

ผลการศึกษา

วิจัยนี้จะเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศและมาตรการทางกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องของกฎหมายประเทศอังกฤษกับมาตรการทางกฎหมายที่มีการบังคับใช้ภายในประเทศไทย เพื่อให้ทราบว่ามาตรการใดบ้างที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศและกระทบต่อสิทธิผู้เสียหายน้อยเพียงใด

1. กรณีศึกษาประเทศอังกฤษ

1.1 การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ ค.ศ.2003 (Sexual Offences Act 2003) ของประเทศอังกฤษ เป็นมาตรการที่ออกมาเพื่อติดตามตรวจสอบโดยการรวบรวมข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศที่พ้นโทษแล้วไว้ในฐานข้อมูลที่เก็บไว้โดยหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นมาตรการที่ใช้ในการติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดทางเพศมาตรการแรกที่เกิดขึ้น โดยมีกฎหมายบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดทางเพศต้องลงทะเบียนข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของตน เช่น ชื่อ ที่อยู่ สถานที่ทำงาน และ ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องด้วย

1.2 ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ

ประเทศอังกฤษระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศมีระยะเวลากำหนดไว้ในการกำหนดให้ขอบเขตระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนแบ่งตามความร้ายแรงของความผิดที่ผู้กระทำความผิดทางเพศได้กระทำความผิด (มาตรา 82 (1) พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 2003) กรณีที่เป็นความผิดที่ร้ายแรงจะมีขอบเขตระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนอย่างไม่มีกำหนดเวลาหรือขึ้นทะเบียนตลอดชีวิตนั่นเอง กรณีที่เป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรงจะมี ขอบเขตระยะเวลาที่มีระยะเวลากำหนด อาจถูกขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลา 2 ปี 5 ปี 7 ปี หรือ 10 ปี อย่างไรก็ตามหากเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศจะมีขอบเขตระยะเวลากำหนด และมีขอบเขตระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนและการแจ้งข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศนั้นจะถูกลดลงกึ่งหนึ่ง โดยผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่เป็นเยาวชนนั้นจะต้องอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยการลดระยะเวลานั้นจะเป็นไปตามระยะเวลา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ a) ผู้ที่เคยกระทำความผิดและได้รับการปล่อยตัว หรืออยู่ในเงื่อนไขการคุมประพฤติหรือเงื่อนไขตามมาตรการติดตามตรวจสอบได้กลับไปกระทำความผิดซ้ำจะถูกขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลา 2 ปี b) ผู้กระทำความผิดทางเพศที่ได้กระทำความผิดที่ไม่อยู่ในกรอบระยะเวลาในข้ออื่นจะถูกขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลา 5 ปี c) ผู้กระทำความผิดทางเพศที่กระทำความผิดและถูกพิพากษาลงโทษเป็นระยะเวลา 6 เดือนหรือน้อยกว่านั้น จะถูกขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลา 7 ปี d) ผู้กระทำความผิดทางเพศที่กระทำความผิดและถูกพิพากษาลงโทษเป็นระยะเวลาไม่เกิน 30 เดือน จะถูกขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลา 10 ปี e) ผู้กระทำความผิดทางเพศที่กระทำความผิด และถูกพิพากษาลงโทษ เป็นระยะเวลาเกินกว่า 30 เดือนจะถูกขึ้นทะเบียนตลอดชีวิต (มาตรา 82 (2) พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 2003)

1.3 ข้อมูลในการจัดเก็บในการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศ

ตามที่พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ค.ศ. 2003 ของประเทศอังกฤษบัญญัติให้จัดเก็บข้อมูล เช่น ชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ตำแหน่งที่อยู่อาศัย ภูมิลาเนาทั้งหมดที่อยู่ในอังกฤษ ข้อมูลในหนังสือเดินทาง ภาพถ่ายตนเอง ลายนิ้วมือ ข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศ และของผู้ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วย (มาตรา 83 (5) พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ค.ศ. 2003) และข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มาจากการขึ้นทะเบียนนี้จะถูกใช้ตามระเบียบของสำนักงานตำรวจ และเป็นตามหลักเกณฑ์ในการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวกล่าวคือ มิได้ทำการเปิดเผยให้ประชาชนเข้าถึงได้อย่างทั่วไปในทุกข้อมูล (มาตรา 87 พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ค.ศ. 2003)

1.4 ระบบการลบข้อมูล การยกเลิกหรือลดระยะเวลาในการขึ้นทะเบียน

ประเทศอังกฤษมีระบบการขอทบทวนกรณีผู้กระทำผิดทางเพศประเภทที่ถูกขึ้นทะเบียนตลอดชีวิตเสมือนการอุทธรณ์คำสั่งของศาลในประเทศไทย หรือได้ขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป หากเป็นกรณีผู้กระทำผิดทางเพศที่เป็นเด็กต้องถูกขึ้นทะเบียนเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 8 ปี และมีพฤติกรรมที่เชื่อได้ว่าความเสี่ยงในการกระทำความผิด และความเป็นอันตรายต่อสังคมในภายภาคหน้าได้หมดลงแล้วจึงสามารถทำเรื่องขอลดระยะเวลาหรือหยุดการขึ้นทะเบียนได้ จะเห็นได้ว่าในประเทศอังกฤษมีขั้นตอนในการขอลบข้อมูลหรือลดระยะเวลาการขึ้นทะเบียนของผู้กระทำผิดทางเพศหากเข้าเงื่อนไข

1.5 การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิด

การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเป็นสิ่งที่ใช้ควบคู่กับการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศ โดยมักเรียกใช้ควบคู่กันไปและเป็นที่รู้จักกันคือ การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำผิดและการแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งประเทศอังกฤษได้บัญญัติระยะเวลาในการแจ้งยืนยันข้อมูลไว้ โดยต้องมายืนยันข้อมูลเป็นประจำทุกๆ ปี ตามระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ และหากเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลจะต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจภายใน 3 วันหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล ระยะเวลาการแจ้งยืนยันข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศในอังกฤษมีระยะเวลาเท่ากันหมดทุกคน เริ่มต้นการแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศ หากเยาวชนผู้กระทำผิดเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขที่ต้องขึ้นทะเบียนคือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดจะต้องทำการขึ้นทะเบียนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ต้องเริ่มขึ้นทะเบียน เช่น หลังจากพ้นโทษ หลังจากถูกจับกุมตัวปรากฏ โดยในขั้นตอนการแจ้งข้อมูลอาจให้ผู้ปกครอง บิดาหรือมารดาของเด็กเป็นผู้ช่วยแจ้งข้อมูลดังกล่าวได้ โดยอาจดำเนินการแจ้งข้อมูลดังกล่าวจนกว่าเด็กจะอายุถึง 18 ปี หรือภายในระยะเวลาตามที่ศาลกำหนดไว้ (มาตรา 89 พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ค.ศ. 2003)

ประเทศอังกฤษได้มีหน่วยงานใหม่ชื่อว่า The Violent and Sex Offender Register (ViSOR) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการบันทึกข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศโดยให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และเจ้าหน้าที่อื่นๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยเป็นการผลักระหน้าที่

ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งหากมีการแบ่งภาระหน้าที่อย่างประเทศอังกฤษ จะผลดีต่อการป้องกันและติดตามผู้ที่เคยกระทำความผิดได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการแจ้งข้อมูลต่างๆของเยาวชนผู้กระทำผิดเป็นระยะ ๆ หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล ส่งผลให้ข้อมูลที่ถูกจัดเก็บในทะเบียนเป็นข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบันที่สุด

1.6 ความผิดในการไม่แจ้งข้อมูลไม่ปฏิบัติตามมาตรการในการแจ้งข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศ

เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศเป็นผู้ที่มีเจตนาหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามมาตรการในการขึ้นทะเบียน และการแจ้งข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศ การละเลยไม่แจ้งข้อมูล หรือกระทำการแจ้งข้อมูลที่เป็นเท็จอันมิใช่ความจริง การกระทำความผิดดังกล่าวถือว่าเป็นการกระทำอันมีความผิดตามกฎหมายและผลในการกระทำความผิดดังกล่าวในประเทศไทยกำหนดอัตราโทษไว้คือ อาจถูกปรับสูงสุดไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือถูกจำคุกสูงสุดไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งจำคุกและปรับโดยความผิดดังกล่าวสามารถดำเนินการตามกฎหมายต่อศาลทุกที่มีเขตอำนาจไม่ว่าจะเป็นศาลที่ความผิดในการไม่แจ้งข้อมูลดังกล่าวเกิดขึ้น ศาลในเขตอำนาจที่ภูมิลำเนาของผู้กระทำผิดได้ย้ายออกไปหรือที่เจอตัวผู้กระทำผิดทางเพศ (มาตรา 91 พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ค.ศ. 2003)

1.7 การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิด

การเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศเป็นการเปิดเผยหรือการให้การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศและเพื่อความปลอดภัยของประชาชน โดยการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวนี้อาจแบ่งได้หลายระดับได้แก่ 1) การเข้าถึงข้อมูลในระดับเฉพาะหน่วยงานของรัฐเท่านั้น 2) การเข้าถึงข้อมูลในระดับหน่วยงานรัฐและหน่วยงานเอกชนหรือบุคคลที่เข้าถึงได้ตามเงื่อนไข

1.7.1 การเข้าถึงในระดับเฉพาะหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น เป็นระดับการเข้าถึงที่กล่าวได้ว่ากระทบต่อสิทธิของผู้กระทำผิดทางเพศน้อยที่สุดในการเข้าถึงและการเปิดเผยข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศ สำหรับในประเทศไทยนั้นมิมีในลักษณะการให้ข้อมูลดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ในหน่วยงานของรัฐการจัดเก็บ การใช้ข้อมูลที่ได้มาจากมาตรการการขึ้นทะเบียนและการแจ้งข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศในประเทศไทยได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหน่วยงานของรัฐเป็นผู้มีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อตรวจสอบ และยืนยันความถูกต้องของข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศเพื่อการป้องกันยับยั้งอาชญากรรมเพื่อการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.7.2 การเข้าถึงข้อมูลในระดับหน่วยงานรัฐและหน่วยงานเอกชนหรือบุคคลที่เข้าถึงได้ตามเงื่อนไขการเข้าถึงในลักษณะที่นอกจากจะมีการเข้าถึงหรือเปิดเผยข้อมูล ภายในหน่วยงานของรัฐแล้วยังเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อประชาชนด้วยแต่เป็นการเปิดเผยที่มีลักษณะจำกัดเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะรายบุคคล โดยบัญญัติถึงการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศไว้ในลักษณะเป็นข้อสันนิษฐานในการเปิดเผยข้อมูลมีผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศต่อบุคคลที่สามเพื่อลดโอกาสในการเกิดพฤติกรรมที่เป็นอันตรายโดยไม่จำเป็นต้องมีการร้องขอให้เปิดเผยเพียงแต่หากเข้าตามองค์ประกอบของข้อสันนิษฐานที่กำหนดไว้ก็สามารถเปิดเผยข้อมูลได้

1.8 การจำกัดสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิด

ประเทศอังกฤษนั้นมิได้มีการบัญญัติมาตรการในการจำกัดเขตที่อยู่อาศัยของผู้กระทำความผิดทางเพศ เป็นกฎหมายบังคับใช้โดยเฉพาะ แต่มีกฎหมายที่บัญญัติให้มีการออกคำสั่งต่อผู้กระทำความผิดทางเพศ Sexual Harm Prevention Orders (SHPOs) โดยคำสั่งนี้จะเป็นคำสั่งในเชิงห้ามกระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งโดยอาจจะระบุว่า ห้ามผู้กระทำความผิดทางเพศผู้นั้นเข้าไปในบริเวณใด หรือห้ามอาศัยอยู่ในบริเวณใด โดยเนื้อหาคำสั่งดังกล่าวจะต้องถูกระบุข้อกำหนดในเชิงห้ามกระทำการ

โดยการจำกัดหรือการห้าม กระทำการใดนั้นจะมีระยะเวลากำหนดไว้อย่างชัดเจน การฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวหรือการกระทำการใดที่ห้ามไว้ในคำสั่งโดยปราศจากเหตุอันควร การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางกฎหมายและมีโทษโดยมีอัตราโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำคุกและปรับ ผู้กระทำความผิดทางเพศที่อยู่ในบังคับของการจำกัดเขตที่อยู่อาศัยของผู้กระทำความผิดทางเพศต้องยอมรับผิดในความผิด

ประเทศอังกฤษเมื่อได้เปรียบเทียบกับประเทศไทยจะเห็นได้ว่าเป็นการใช้คำสั่งเฉพาะตัวไม่ใช่การใช้กฎหมายบังคับในลักษณะโดยรวม ซึ่งไม่ได้มีการแบ่งแยกกรณีของเด็กและเยาวชนออกมาเป็นการเฉพาะ แต่เป็นการวินิจฉัยเป็นรายตัวบุคคลในการออกคำสั่งจำกัดสิทธิ เนื่องจากคำสั่งได้ก็ทำตามที่เป็นการจัดสิทธิของบุคคลควรจะได้รับพิจารณาเป็นรายบุคคลโดยเฉพาะ เพราะการจำกัดสิทธิบุคคลนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากเป็นการเข้าไปจำกัดสิทธิเสรีภาพอันมีตามกฎหมายของบุคคล ถึงแม้ว่าบุคคลดังกล่าวจะเป็นผู้กระทำความผิดก็ตาม ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจำกัดสิทธิโดยการจำกัดเขตที่อยู่อาศัยของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นสิ่งที่ได้มีการกำหนดไว้ทั้งสองประเทศ จึงแสดงให้เห็นว่าการจำกัดเขตที่อยู่อาศัยนั้นเป็นมาตรการแรก ๆ ที่ทั้งสองประเทศได้เลือกนำมาใช้ในการป้องกันบุคคลที่อยู่ร่วมในสังคม

2. กรณีศึกษาประเทศไทย

ประเทศไทยมีการนำแนวคิดการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อพัฒนารูปแบบปฏิบัติที่เหมาะสมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ อย่างไรก็ตามการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอาจจะกระทบกระเทือนต่อสิทธิมนุษยชนของผู้กระทำความผิดดังกล่าวในเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว สิทธิทางข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมาปรับใช้กับประเทศไทยนั้นจำเป็นต้องศึกษาอย่างรอบคอบให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในเรื่องดังต่อไปนี้ 1) การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศและประเภทของความผิดเกี่ยวกับเพศ 2) การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ วิธีการและข้อกำหนดในเรื่องระยะเวลาในการแจ้งข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ 3) การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ 4) การจำกัดสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

2.1 การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

ประเทศไทยมีการจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติและเป็นฐานข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถเข้าใช้ได้

แต่ต้องมีการทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ทำกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น (ทวีศักดิ์, 2544) ข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรมีประโยชน์ในการตรวจสอบประวัติผู้กระทำความผิดอันจะใช้ประกอบการพิจารณาในการเพิ่มโทษหรือลดโทษหรือป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดในอนาคตได้ ซึ่งหากไม่มีฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละรายต้องบันทึกสรุปพรรณณลักษณะ การกระทำผิด รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ด้วยตนเอง และไม่มีการแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและตรวจสอบผู้กระทำความผิดเป็นไปอย่างยากลำบากและไม่มีประสิทธิภาพ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจและกองทะเบียนประวัติอาชญากร คณะนิติศาสตร์, 2560)

เนื่องจากทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นวิธีการที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บข้อมูลของผู้กระทำความผิด โดยทะเบียนประวัติอาชญากรนั้นทำหน้าที่ในการจัดเก็บและตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของอาชญากร เพื่อประโยชน์ในด้านความมั่นคงของประเทศ การสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รวมถึงเป็นฐานข้อมูลให้กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในการคัดกรองบุคลากรเพื่อรับเข้าทำงานในหน่วยงานนั้น ๆ การเดินทางออกนอกประเทศ หรือเพื่อประกอบการขออนุญาตกระทำการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องตรวจสอบคุณสมบัติ และประวัติการกระทำความผิดของผู้นั้นเสียก่อน แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าแม้ว่าการขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นมาตรการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศก็ตาม แต่การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรยังไม่เพียงพอในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศและป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประเทศไทยนั้นควรจะมีกฎหมายเป็นการเฉพาะในการกำหนดมาตรการในการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้แก้ปัญหาความปลอดภัยของประชาชน

2.2 ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

ประเทศไทย ในส่วนของมาตรการขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรนั้นไม่ได้มีการกำหนดกฎหมายในเรื่องของระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้เกิดปัญหาการควบคุมดูแลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศควรจะมีระยะเวลาอย่างเหมาะสม หากไม่มีการกำหนดระยะเวลาขึ้นทะเบียนบุคคลผู้กระทำความผิดนั้นจะมีประวัติอยู่ในทะเบียนประวัติอาชญากรตลอดจนสิ้นสภาพบุคคล หรือเสียชีวิตจะทำให้จำกัดสิทธิมนุษยชนเกินสมควร

เมื่อได้ทำการเปรียบเทียบมาตรการในส่วนนี้ของประเทศไทยกับประเทศอังกฤษแล้วจะพบว่า มาตรการของประเทศอังกฤษซึ่งมีการกำหนดระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนอย่างชัดเจนนั้น และมีมาตรการลดโทษเมื่อผู้กระทำความผิดเป็นเยาวชนจะได้ลดโทษลงครึ่งหนึ่ง ส่งผลดีต่อเยาวชนผู้กระทำความผิดในการกลับเข้าสู่สังคมได้มากกว่ามาตรการที่ใช้ในประเทศไทย เนื่องจากการขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรมีระยะเวลาตลอดชีวิตของผู้กระทำความผิด เสมือนเป็นตราบาปติดตัวซึ่งส่งผลให้ผู้กระทำความผิดกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างยากลำบาก จนอาจส่งผลให้บุคคลผู้นั้นก่อเหตุกระทำความผิดซ้ำ

2.3 ข้อมูลในการจัดเก็บในการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

ประเทศไทยในด้านการเก็บข้อมูลเป็นการเก็บรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่มาจัดเก็บเป็นบัตรสารบบหรือเก็บแบบแฟ้ม ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ

ที่ทำการจับได้แก่ เอกสารแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ เอกสารรายงานแผ่นประทุษกรรม รูปถ่ายผู้ต้องหา เอกสารหมายจับและตำหนิรูปพรรณผู้กระทำความผิด โดยการจัดเก็บข้อมูลของอาชญากรนั้นจะมีการจัดเก็บให้อยู่ในระบบฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมไว้ในประวัติอาชญากร มีการแบ่งการจัดเก็บเป็น 2 ประการ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล เพศ วันเดือนปีเกิด เชื้อชาติ สัญชาติ ส่วนสูง น้ำหนัก รูปร่าง สีผิว แผ่นลายพิมพ์นิ้วมือ ตำหนิรูปพรรณและประวัติโดยย่อที่ทางเรือนจำส่งมา รูปถ่าย เลขบัตรประชาชน ภูมิลำเนาที่อยู่อาศัย อาชีพ สถานที่ทำงาน ชื่อบิดามารดา ชื่อสามีหรือภริยา รวมถึงลักษณะบุคลิกอันเป็นที่น่าสังเกต

ประการที่สอง ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ วันเดือนปีที่เกิดเหตุ จับกุม วันเดือนปีที่พิมพ์ลายนิ้วมือ เลขคดี ข้อหา ผลคดีชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการ ชื่อศาลที่ฟ้อง หมายเลขคดีดำและหมายเลขคดีแดง คำพิพากษา ฐานความผิด วันที่พิพากษา วันที่พ้นโทษ ชื่อเรือนจำ รายงานผลคดีถึงที่สุด ที่สถานีตำรวจและรายงานความเคลื่อนไหวจากตำรวจ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจและกองทะเบียนประวัติอาชญากร คณะนิติศาสตร์, 2560) เนื่องจากข้อมูลในการจัดเก็บนั้นเป็น ข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิในความเป็นส่วนตัว ดังนั้น ขอบเขตข้อมูลที่รัฐจัดเก็บนั้นไม่กระทบต่อสิทธิของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศเช่นกัน ประเทศอังกฤษมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย สำหรับประเทศไทยได้มีการบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกข้อมูลแต่การปรับปรุงข้อมูลต่อเมื่อมีการกระทำผิดซ้ำ อย่างไรก็ตามหากในอนาคตมีการบันทึกข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำความผิดย่อมกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวของเยาวชนผู้กระทำความผิดค่อนข้างกว้าง จึงต้องมีมาตรการในการควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้เข้มงวดและมีบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อปกป้องเยาวชนผู้กระทำความผิดให้สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้ และลดโอกาสการในกรณีที่เยาวชนผู้กระทำความผิดจะกลับมาก่อเหตุกระทำความผิดซ้ำ

2.4 ระบบการลบข้อมูล การยกเลิกหรือลดระยะเวลาในการขึ้นทะเบียน

การลบประวัติอาชญากรในระบบประวัติอาชญากรของประเทศไทยนั้น ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายใดบัญญัติเรื่องการลบข้อมูลหรือลบประวัติอาชญากรไว้อย่างชัดเจน แต่การลบประวัติอาชญากรนั้นก็อาจเกิดขึ้นได้ ในกรณีที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 32 การพิมพ์ลายนิ้วมือ พ.ศ. 2554 บทที่ 4 เรื่องการคัดแยกและทำลายแผ่นลายพิมพ์นิ้วมือ รายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ซึ่งสำหรับผู้ที่ได้กระทำความผิดการลบชื่อออกจากประวัติอาชญากรนั้นจะมีได้ 2 กรณี คือ 1) อายุครบตามกำหนดหรือ 2) เสียชีวิตแล้ว โดยขั้นตอนในการลบประวัตินั้นจะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการคัดแยกหรือทำลายข้อมูลไม่สามารถทำการลบได้ทันที แม้จะเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้วก็ตาม (นพรัตน์, 2563)

สำหรับในกรณีของประเทศไทยนั้น การที่ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขเรื่องการลบประวัติอาชญากรไว้อย่างชัดเจนนั้นทำให้เกิดปัญหาการจำกัดสิทธิมนุษยชนเกินสมควร ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ที่เคยกระทำความผิดซึ่งต้องการกลับตัวกลับใจ ให้ไม่สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้ หรืออยู่ร่วมกันได้อย่างยากลำบาก

ต่างจากประเทศอังกฤษที่ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขอย่างชัดเจนในการขอลบข้อมูล หรือลดระยะเวลาการขึ้นทะเบียน เพื่อช่วยให้ผู้ที่เคยกระทำความผิด ซึ่งไม่มีพฤติการณ์เสี่ยงว่าอาจจะกระทำความผิดซ้ำได้กลับคืนสู่สังคม และได้รับการปฏิบัติอย่างคนทั่วไป

2.5 การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

สำหรับประเทศไทยยังไม่มีหรือนำมาตรการในการแจ้งข้อมูลผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมาใช้ แต่ประเทศไทยก็มีมาตรการที่คล้ายคลึงกับมาตรการดังกล่าว คือ มาตรการในการเฝ้าดูพฤติกรรมของ บุคคลพ้นโทษโดยพนักงานตำรวจ โดยหลังจากผู้ที่กระทำความผิดได้รับโทษและพ้นออกจากเรือนจำแล้ว ทางเรือนจำจะส่งข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของบุคคลผู้พ้นโทษไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมหรือ ตำรวจวิทยาการส่วนภูมิภาค และดำเนินการนำข้อมูล ดังกล่าวแจ้งไปยังสถานีตำรวจนครบาลหรือภูธร ซึ่งเป็นเจ้าของท้องที่ ที่บุคคลซึ่งพ้นโทษนั้นจะเข้าไปมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และหลังสถานีตำรวจได้รับ บัตรประวัติของบุคคลซึ่งพ้นโทษแล้วก็จะดำเนินการนำบัตรส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคอยสังเกตพฤติกรรม และความเคลื่อนไหวของบุคคลผู้นั้น หากถ้านักคนผู้นั้นได้ย้ายภูมิลำเนาออกไปอยู่ในท้องที่อื่น สถานีตำรวจ ในท้องที่เดิมนั้นก็มีหน้าที่ในการส่งบัตรประวัติบุคคลซึ่งพ้นโทษให้แก่สถานีตำรวจในท้องที่ที่บุคคลนั้น ได้ย้ายเข้าไปอยู่ดำเนินการสอดส่องต่อไป โดยระยะเวลาการสอดส่องพฤติกรรม ความเคลื่อนไหวของบุคคลนั้น จะกระทำการติดตามเพียง 12 เดือน นับตั้งแต่วันที่พ้นโทษไปจากเรือนจำ โดยหากบุคคลนั้น มีความประพฤติดี ก็จะไม่ทำการสืบสวนต่อไป แต่หากพบว่าบุคคลนั้นกลับไปกระทำความผิดซ้ำจนถูกจำคุกได้และถูกศาล พิพากษาให้จำคุก ทางสถานีตำรวจก็จะดำเนินการส่งบัตรประวัติบุคคลผู้พ้นโทษคืน แต่ถ้าผู้นั้นได้กลับมา กระทำความผิดซ้ำอีกครั้งแต่ยังไม่ถูกดำเนินคดี หากพ้นระยะเวลา 12 เดือนไปแล้ว ตำรวจท้องที่ที่จะทำการสอดส่อง ต่อไปอย่างบุคคลอันรพาลหรือผู้ร้ายท้องถิ่น

2.6 ความผิดในการไม่แจ้งข้อมูลไม่ปฏิบัติตามมาตรการในการแจ้งข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ

เนื่องจากไทยไม่มีการกำหนดให้ผู้ที่เคยกระทำความผิดต้องแจ้งข้อมูล จึงยังไม่มีความผิดฐาน ไม่แจ้งข้อมูลเกิดขึ้นถ้าหากประเทศไทยมีการกำหนดให้แจ้งข้อมูล ก็ย่อมต้องมีการกำหนดเงื่อนไขในการไม่แจ้ง ข้อมูล คือ ได้รับโทษเมื่อไม่ทำการแจ้ง โดยเปรียบเทียบกับประเทศอังกฤษแล้วโทษดังกล่าวควรจะเป็นการปรับเงิน และจำคุกโดยอาจให้มีการทำโทษอย่างอื่นด้วยตามความเหมาะสม ซึ่งการแจ้งข้อมูลนั้นเป็นการติดตาม ผู้กระทำความผิดที่มีประสิทธิภาพ และช่วยให้ทราบข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของผู้ที่เคยกระทำความผิด

2.7 การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิด

ประเทศไทย เนื่องจากประวัติอาชญากรรมเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลข่าวสาร ทางราชการที่ได้รับความคุ้มครองโดยมีหลักเกณฑ์และข้อจำกัดในการเข้าถึงหรือเปิดเผยข้อมูล โดยจัดอยู่ในประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยเป็นการเฉพาะ กล่าวคือต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ จากเจ้าของข้อมูลก่อนการเปิดเผย เว้นแต่กรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยโดยไม่ต้องได้รับความยินยอม โดยการเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำความผิดนี้ สามารถแยกย่อยออกได้เป็น 2 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง การขอตรวจสอบประวัติอาชญากรโดยหน่วยงานรัฐเนื่องจากข้อมูลดังกล่าวนั้นถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้รับความคุ้มครองและปกปิดเป็นความลับ จึงอนุญาตให้เฉพาะเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดกองทะเบียนประวัติอาชญากรที่เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนงานนี้เท่านั้นสามารถเข้าถึงประวัติอาชญากรได้ แต่หากเป็นหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอื่นๆ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ต้องการตรวจสอบประวัติอาชญากร ต้องทำเรื่องขอเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวก่อน

ประการที่สอง การขอตรวจสอบประวัติอาชญากรโดยเอกชน ระบบการขอตรวจสอบประวัติของบุคคลเป็นการเข้าถึงข้อมูลผู้ซึ่งเคยกระทำความผิดทางอาญามาก่อนอันรวมถึงผู้กระทำความผิดทางเพศ โดยการขอตรวจสอบนั้นสามารถทำได้โดยผู้ตนเอง หรือบุคคลอื่นทำคำร้องขอตรวจสอบพร้อมหนังสือความยินยอมจากบุคคลที่จะถูกตรวจสอบ ซึ่งการเปิดให้เข้าถึงข้อมูลผู้กระทำความผิดต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการรับเข้าทำงานบางประเภทเท่านั้น สำหรับในการนี้ของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนนั้น กองทะเบียนประวัติอาชญากร ได้มีการแจ้งว่า เมื่อมีการขอตรวจสอบประวัติบุคคล จากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หากพบว่าข้อมูลประวัติของผู้ที่ถูกตรวจสอบเป็นเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำความผิดทางอาญามาก่อน ทางกองทะเบียนประวัติอาชญากรจะไม่ทำการเปิดเผยข้อมูลประวัติดังกล่าวให้กับหน่วยงานที่ขอตรวจสอบ ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 84 กำหนดให้เพื่อคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน ห้ามมิให้เปิดเผยหรือนำเข้าประวัติการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน หากมีการฝ่าฝืนให้ศาลสั่งระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือเพิกถอนการกระทำนั้น ทำให้เกิดปัญหาการเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดอย่างยากลำบาก

เมื่อพิจารณาการเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศที่ได้ขึ้นทะเบียนของประเทศอังกฤษ และการขอตรวจสอบประวัติอาชญากรของประเทศไทยแล้วจะพบว่า เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้กระทำความผิดซึ่งได้รับความคุ้มครองโดยสิทธิส่วนบุคคล จึงยังไม่มีมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณชน เพราะเป็นการกระทบต่อสิทธิของผู้กระทำความผิดทางเพศ แต่เพื่อความสงบและปลอดภัยของคนในสังคมจึงต้องมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยมีการเงื่อนไขในการเปิดเผยข้อมูล และกำหนดบทลงโทษต่อผู้ที่ทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ซึ่งแม้ว่าทั้งประเทศไทยและประเทศอังกฤษจะมีการกำหนดเงื่อนไขที่แตกต่างกันในบางประการ แต่ก็มีจุดประสงค์เดียวกันคือเพื่อความสงบเรียบร้อยของคนสังคม และคุ้มครองสิทธิบางประการของผู้กระทำความผิด

2.8 การจำกัดสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิด

ประเทศไทย มีการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้กระทำความผิดทางเพศในบางประการ เพื่อความสงบและปลอดภัยของประชาชน โดยสิทธิของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ถูกจำกัด ได้แก่

ประการที่หนึ่ง สิทธิส่วนบุคคล เนื่องจากการถูกหน่วยงานของรัฐจัดเก็บข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลในประวัติอาชญากร เช่น ชื่อ-นามสกุล อายุ ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมของเจ้าของข้อมูลก่อน แต่สิทธิดังกล่าวมีข้อจำกัดเช่นกัน คือ สิทธิดังกล่าวอาจถูกจำกัดได้หากเป็นการกระทำที่เป็นไป

เพื่อป้องกันอาชญากรรม หรือความปลอดภัยของประชาชน และการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่มีกฎหมายรองรับ คือ เป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติให้สามารถกระทำได้ เช่น การจัดเก็บข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรรม

ประการที่สอง สิทธิในความเป็นส่วนตัว คือ สิทธิในความเป็นส่วนตัวที่จะไม่ถูกเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นสิทธิเฉพาะเจ้าของข้อมูลเท่านั้น การที่หน่วยงานของรัฐดำเนินการนำข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยต่อ สาธารณชน หรือเปิดเผยในหน่วยงานของรัฐ ย่อมเป็นการละเมิดหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่หลักดังกล่าวก็มีข้อยกเว้นเช่นกัน คือ รัฐสามารถกระทำการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ของสาธารณะหรือสิทธิอื่นๆ เช่น การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศนี้เป็นการเปิดเผยเพื่อป้องกันอาชญากรรมจากผู้กระทำความผิดทางเพศ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงในการกลับมากระทำความผิดซ้ำ

ประการที่สาม สิทธิเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่ จากหลักการพื้นฐานว่าด้วยการปฏิบัติต่อนักโทษ ผู้กระทำความผิดทางเพศที่พ้นโทษไปแล้ว ย่อมมีสิทธิเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ และสามารถเดินทางไปไหนก็ได้อย่างประชาชนทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามสิทธิเสรีภาพดังกล่าวก็อาจถูกจำกัดขอบเขตได้ หากการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือเพื่อการอื่นๆ โดยการเข้าไปจำกัด หรือควบคุมการใช้สิทธิเสรีภาพของผู้กระทำความผิดทางเพศ เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมที่เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศซ้ำ หรือเพื่อไม่ให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพของผู้กระทำความผิดทางเพศอย่างมีขอบเขตจำกัดเพื่อโดยต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ เงื่อนไขให้เหมาะสมไม่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้กระทำความผิดทางเพศจนเกินจำเป็น

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สำหรับการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายในการติดตามตรวจสอบเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ ป้องกันบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้กระทำความผิด และเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวน โดยผลการศึกษาพบว่าการศึกษากฎหมายในประเทศอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับมาตรการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศมีการรองรับในกฎหมายของประเทศอังกฤษและแนวปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ 1) การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศและประเภทของความผิดทางเพศ 2) การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ วิธีการและข้อกำหนดในเรื่องระยะเวลาในการแจ้งข้อมูลของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ 3) การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ 4) การจำกัดสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เนื่องจากในบางกรณีเมื่อเยาวชนได้กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดกฎหมายอาจมีการจำกัดสิทธิในบางประการ เช่น การจำกัดเขตที่อยู่อาศัยของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ และมาตรการทางกฎหมายในการติดตามตรวจสอบเยาวชนผู้กระทำความผิดในประเทศไทย

มาตรการในการขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบระหว่าง มาตรการทางกฎหมายของประเทศอังกฤษและมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทย รวมทั้งพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาตรการการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศมาปรับใช้ให้เข้ากับ บริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน และเสนอแนวทางในการนำการขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ มาบังคับใช้ในประเทศไทยให้มีความเหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึงควรพัฒนามาตรการทางกฎหมายในการขึ้นทะเบียน เยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อให้เกิดความปลอดภัยของประชาชน โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

ประเทศไทยควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 กำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบโดยการรวบรวมข้อมูลของเยาวชน ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ปล่อยตัวจากสถานฝึกและอบรมแล้วไว้ในฐานข้อมูลที่จัดเก็บไว้โดยหน่วยงาน ของรัฐ ซึ่งการขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นมาตรการที่ใช้ในการติดตามตรวจสอบ เยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมาตรการแรกที่เกิดขึ้น โดยควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลเยาวชน และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 บัญญัติให้เยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ ต้องลงทะเบียนข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของตน เช่น ชื่อ ที่อยู่ สถานที่ทำงาน และ ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

2. การแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดสำหรับความผิดเกี่ยวกับเพศ

ประเทศไทยได้มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ มาตรา 276 ถึงมาตรา 287/2 โดยประเภทของความผิดเกี่ยวกับเพศหลักๆ เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิด การค้าประเวณี การหลอกลวงบังคับไปค้าประเวณี การมีส่วนร่วมค้าประเวณี การครอบครอง สื่อลามกหรือเผยแพร่สื่อลามก ซึ่งเป็นฐานความผิดที่สำคัญ และควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 กำหนดให้มีการแจ้งข้อมูล เยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศกล่าวคือ ให้เยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ต้องขึ้นทะเบียนมีหน้าที่ในการแจ้ง ข้อมูลของตนแก่หน่วยงานของรัฐเป็นระยะๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และเพื่อให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย เยาวชนผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ต้องแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบ เมื่อมีข้อมูลของตนได้เปลี่ยนแปลงไป หากฝ่าฝืน มีบทลงโทษ

สำหรับประเทศไทยมีมาตรการในการเฝ้าดูพฤติกรรมของบุคคลที่อายุเกินกว่าสิบแปดปีภายหลัง ปล่อยตัว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีการติดตามดูแลพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศภายหลังถูกปล่อยตัว แต่ยังไม่มีความมาตรการในการเฝ้าดูพฤติกรรมของเยาวชนซึ่งเป็นบุคคลที่อายุเกินกว่าสิบห้าปีแต่ไม่ถึงสิบแปดปี ภายหลังปล่อยตัวจากสถานฝึกและอบรม ทำให้เยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอาจจะกลับมา กระทำความผิดซ้ำ

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 84 กำหนดให้เพื่อคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชน ห้ามมิให้เปิดเผยหรือนำเข้าประวัติ การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน หากมีการฝ่าฝืนให้ศาลสั่งระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือ เพิกถอนการกระทำนั้น โดยมาตราดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ ให้มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายในเรื่องการแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดสำหรับ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ด้วยเหตุนี้จึงควรพัฒนามาตรการทางกฎหมายในการแจ้งข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศโดยกำหนดข้อมูลส่วนตัว การปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยเมื่อมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงไป และกำหนดฐานความผิดที่ต้องขึ้นทะเบียนเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศอย่างชัดเจน

3. การเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิด

การเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นการให้เข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศที่ได้ขึ้น ทะเบียนไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ โดยผู้มีสิทธิเข้าถึงได้แก่หน่วยงานรัฐ แต่ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิด หากหน่วยงานเอกชนหรือบุคคลที่เข้าถึงได้ ตามเงื่อนไขโดยไม่ต้องทำเรื่องร้องขอ ในประเทศไทยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ก่อนการเปิดเผย เฉพาะเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดกองทะเบียนประวัติอาชญากรเท่านั้นที่สามารถเข้าถึง ข้อมูลได้ เว้นแต่เป็นกรณียกเว้นที่กฎหมายอนุญาตให้เปิดเผยหรือเข้าถึงข้อมูลได้ เช่น การทำเรื่อง ขอตรวจสอบประวัติอาชญากร เป็นต้น แต่หากพบว่าข้อมูลประวัติของผู้ที่ถูกตรวจสอบเป็นเด็กและเยาวชน ที่เคยกระทำความผิดทางอาญามาก่อน กองทะเบียนประวัติอาชญากรก็จะไม่เปิดเผยข้อมูลประวัติ เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 84 ไม่เพียงพอต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศให้มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหา ทางกฎหมายในเรื่องการเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศ ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมให้ประชาชน สามารถเข้าถึงข้อมูลเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อความปลอดภัยของประชาชน

4. การจำกัดสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิด

การจำกัดสิทธิเยาวชนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ คือ การแทรกแซง การห้ามหรือการรบกวน สิทธิขั้นพื้นฐานบางประการของผู้กระทำความผิดทางเพศ ไม่ให้บุคคลผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศสามารถใช้ สิทธิตามปกติได้ เพื่อความสงบและความปลอดภัยของประชาชน โดยการจำกัดสิทธิดังกล่าวอาจเป็นคำสั่ง ในเชิงห้ามกระทำการใดๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งซึ่งมีการระบุที่ชัดเจนและมีขอบเขตระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือเป็นการแทรกแซงสิทธิความเป็นส่วนตัวหรือสิทธิส่วนบุคคล

บรรณานุกรม

- ทวีศักดิ์ รักดีโต. (2544). **ทะเบียนประวัติอาชญากร**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- นพรัตน์ บุญถนอม. (2563). การนำระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศและการแจ้งเตือนต่อสาธารณชนมาใช้กับระบบทะเบียนประวัติอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ. **วารสารกระบวนการยุติธรรม**, 13(1), 21-35.
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจและกองทะเบียนประวัติอาชญากร. คณะนิติศาสตร์. (2560). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการทะเบียนประวัติอาชญากร**. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- วาริรัตน์ รัตนวิบูลย์สม. (2557). การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ: พิจารณาในมิติของความร่วมมือระหว่างประเทศ. **วารสารนิติศาสตร์อัสสัมชัญ**, 5(1), 13-36.
- Sexual Offences Act 2003 ของประเทศอังกฤษ**. [ม.ป.ป.]. https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2003/42/pdfs/ukpga_20030042_en.pdf.